

havt fuldkommen Ret; men jeg har slet ikke sagt saaledes; og jeg skal oplæse mine egne Ord, der findes i Folketings Tidenden Sp. 6834; de lyde saaledes: „Der brændes her i Landet 30 Millioner Potter Brændevin; saaledes har i alt Sald Produktionen været i 1869—70, og Forholdet nu er ikke væsentlig forskjelligt deraf —, der er udført imellem 6 og 700,000 Potter, og der bliver altsaa tilbage godt og vel 29 Millioner Potter. Dividere vi disse ind i den Indtægt, som vi faae igjennem Brændevinsafgiften, kommer der ud 4 1/4 β pr. Pot, og deraf vil det altsaa ses, at hvis Afgiften for Tiden for nogle Brænderiers Vedkommende har været 6 β , maa den for andre Brænderiers Vedkommende have været saa meget mindre. Hovedsagen er imidlertid, at den gennemsnitlig har været 4 1/4 β pr. Pot.“ Man vil deraf se, at jeg ikke har sagt, at vi fik en Indtægt af 1,700,000 Rd.; men jeg har gjort min Beregning efter, hvad Produktionen har været i 1869—70, hvilket jeg udtrykkelig udtalte, og Indtægten var da efter Statsregnskabet ikke 1,700,000 Rd., men 1,600,000 Rd. Dertil kommer, at jeg ikke absolut har lagt 29 Millioner Potter til Grund for min Beregning, men derimod noget over 30 Millioner, hvad der fremgaar af mine Ord, at der bliver tilbage „godt og vel 29 Millioner Potter“, og saaledes kan den ærede Finantsminister ingenlunde komme til 5 1/2 β . Jeg indrømmer imidlertid, at jeg har begaaet en liden Feiltagelse, men den er ikke engang saa stor som den, den ærede Finantsminister har begaaet overfor mig, thi hans Bemærkninger vare i den Grad urigtige, at jeg maa spørge, hvad en Forhøielse til 6 β . vilde føre til, hvis det var rigtigt, hvad han fremsatte med Hensyn til de 5 1/2 β . Den ærede Minister siger i Motiverne, at han vil faae en forøget Indtægt af 400,000 Rd., men Enhver vil kunne sige sig selv, at naar 5 1/2 β . kun giver 1,700,000 Rd., vil en Forøgelse af 1/2 β . neppe kunne give 150,000 Rd., og det viser altsaa, at den ærede Finantsministers Beregning aldeles ikke vil holde Stik; det kan dog ikke negtes, at naar den gennemsnitlige Afgift nu er 5 1/2 β , vil en Forøgelse af 1/2 β . ikke kunne

give en Indtægt af 400,000 Rd. Dette skulde altsaa i Særdeleshed tale imod det af Mindretallet stillede Forslag under Nr. 2, men den ærede Finantsminister fremsførte tillige med Hensyn til det nu under Nr. 5 stillede Forslag, hvilket ved den sidste Behandling var opstillet under Nr. 12, at jeg skulde have staaet paa en Godtgjorelse. Deraf havde jeg aldeles ikke staaet, men jeg har gjentagende sagt i mit Foredrag, at der ikke sfer Brændevinsbrænderne nogen Uret, naar Forslaget sammenlignes med den store Forhøielse, der foregik i 1864, og naar det netop har vist sig, at denne Forhøielse ikke har hjulpet dem Noget. Derimod anstillede jeg ganske vist det Tankeexperiment, at der, hvis vi f. Ex. strax vilde gaa til, hvad der er opstillet i Betænkningen, muligvis kunde være Tale derom, men jeg er jo enig med den ærede Finantsminister i, at derom er der ikke og vil der ikke kunne blive Tale for Diebliffet. For Dvrigt skal det vise sig, hvis jeg oftere skulde have den Gæde at forhandle med den ærede Finantsminister, at det maasse er ham, der staaer paa de Privilegeredes, det Bestaaendes Standpunkt, men ikke mig. Endelig er der blevet talt om — og det forekom mig, at det gjorde stort Indtryk, da Ministeren fremsatte dette — at vi, hvis Mindretallets Forslag vedtages, ikke skulde kunne komme til Bintlødens Forhøielse. Det er allerede oplyst af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Lauher), at disse to Ting ikke staa i absolut Forbindelse med hinanden; men var det for Dvrigt Tilfældet, siger jeg: Lad os saa vente, indtil vi faae Bintlødens forhøiet. Naar vi først faae denne Brændevinsafgiftsforhøielse af 6—700,000 Rd., kunde det meget let indtræffe, at man, naar vi kom til at forhandle om en Forhøielse af Bintløden, vilde sige: Nu behøve vi den ikke; vi skulle ikke lægge overflødige Skatter paa Omsetningen. Hvis dette skulde være Tilfældet, hvad jeg antager, siger jeg: Lad dem da i alt Sald følges ad. — Jeg skal slutte med paa det Varmeste, at anbefale Forslagene under Nr. 2 og 5, og jeg skal ikke lægge Dølgemaal paa, at det kommer mig at være en eiendommelig Naade at hjælpe Arbejderne paa at tage en lille Af-